

JE CHYBA V NĀŠM, VE MNĀŠ, NEBO KDE?

ĀšterĀ½, 29 Ā™Ā-jen 2013

Dobrý den, ráda bych znala názor více lidí na otázku, nad kterou uĀ¼ dost dlouho pĀ™emýšlím: kde je v partnerském vztahu hranice mezi zájmem o druhého a vmĀšováním? S pĀ™ítelem jsme již starší (45+55), oba rozvedení. Potkala jsem ho, kdyĀ¼ uĀ¼ jsem na nĀjaké to seznámení skoro rezignovala, že zaĀátku jsme si dost porozumĀli, pĀ™eskoĀila jiskra...

PĀ™ítel hned nadšenĀ začal plánovat sestĀhování (po 2 mĀsících)!!!, jak budeme společnĀ s jeho nejmladšým synem jezdit na jeho milované chaloupku (coĀ¼ je vlastnĀ jen polorozpadlá stodola s kuchyňkou bez elektřiny, zato s pavouky a myšmi), kdyĀ¼ bude mít odpolední, jak budu jezdit za tím jeho klukem, dĀlat s ním úkoly atd. To jsem samozřejmĀ odmítla, bylo to moc brzo a hlavnĀ jsem se necítla na tak blízké soužití, zvláštĀ kdyĀ¼ jsem vidĀla tendence k radĀní a poučování. Víte, opravdu nevím zda jsem tak odtažitá, ale uĀ¼ jsem začala být alergická na prĀbĀ poznámky typu, jak se mám oblékat, Āesat, jak si mám brát dovolenou, pĀ™i telefonu, kdyĀ¼ si voláme a já souasnĀ sleduji TV, na co si mám program pĀ™epnout, co si mám pĀ™eĀíst, abychom o tom pak mohli diskutovat, jak si mám uspořádat ve svĀm bytĀ nábytek... MĀla jsem pocit, Āže pĀ™i nastĀhování bych ztratila poslední zbytek svobody, byla neustále jen sledovaná, poučovaná, kritizovaná. Pro mĀ to nebylo rovnoprávné, cítila jsem se jak dítě, které nemá samo za sebe rozhodovat.

Ale sama nevím, zda si to jen pĀ™íliš nepĀ™ipouštim. Tak bych se vás chtěla zeptat - jak to máte vy ostatní

MARIE